

Johan farin

Atli Dam, tingmaður og formaður javnaðarfloksins hevði fríggjakvøldið minningarorð í útvarpinum um Johan Nielsen. Vit prenta minningarorðini niðanfyri:

So fingi vit boðini av Johan Nielsen fyrrverandi sóknarpresti og fólkatingsmanni.

Langa og stravn sjúkraleigan, sum nú aftur í seinastuni noyddi hann at liggja á sjúkrahúsi, seyð spakuliga máttin úr hesum sterka manni, og legði hann nú árarar inn sekstígg ára gamalur.

Lagnan ber so ofta mann aðra leið enn hann ætlaði sjálvur, og ofta mugu vit sanna, at tað er gott tað sama.

Sjúka er hvønnns manns harri, siga vit, og tað var tá Johan Nielsen — júst komin til mans — gjørdist álvarsliga sjúkur í rygginum, at hann noyddist at broyta kós.

Sum flestu føroyingar tá var hann annars farin til skips og hevði hugsað sær sitt livsyri á havinum, men upplagstur vegna sjúkuna fór hann at lesa og tók fyrst studentsprógv í Havn undir krignum og fór eftir bardagaárin til Danmarkar at lesa.

Smádrongur var eg ofta í Sandvík summarfrítíðina og kendi tí tíðliga hendan bragdliga mannin uppá persón, men aldursmunurin okkara millum var so stórur, at ein ikki tá kendi ta ríku menniskju,

sum var í hesum manni.

Tað var í Keypmannahavn lestraárin, at vit komu at kennast av álvara.

Hóast Johan øll lestraárin eisini hevði vinnuligt arbeiði m.a. í Skattadirektoratunum og á Berlingska Tíðindi,

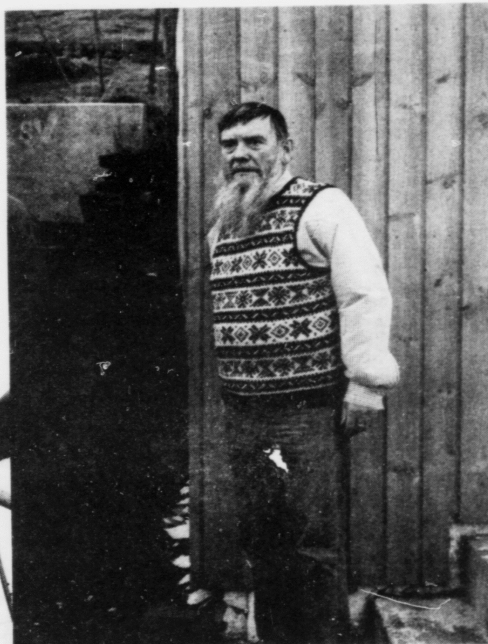
gav hann sær eisini stundir til samveru við okkum yngru studentar, og eru tað flestu av teim, sum løsu seinast í fjórutiárunum og fyrra partin av fimtiárunum, sum høvdu mangt skemtingarsamt og áhugavert saman við hesum fróð-

Johan Nielsen í prestakjóra sigur farvæl við donsk kirkjufólk aftaná eina gudstænastu

Kirkjan í Sandvík

Johan Nielsen uttanfyri húsin í Sandvík — helst ein av seinastu myndunum av honum

liga og vituga manni.

Sjálvur var eg ein av hesum studentum, sam Johan rætti eina hjálpanði hond. Hann hevði lagt starvið á Berlingska Tíðindi frá sær, og visti hann mær á hetta arbeiði, sum snúði seg um at ganga ørindi í hesum stóra blaðhúsi. Tað var beinanvegin, at eg skilti, at undanmaðurin hevði gjørt vart við seg á serligan hátt, tí, at slíkt hóvasták varð gjørt av einum ørindadrongi, var út um tað vanliga. Men Johan datt onga staðni burturimillum har hann var, tvørturímóti skaraði hann framúr og skapti virðing og áhuga fyri tí, hann stóð fyri, ein kendi beinanvegin, at hann eisini á Berlingska Tíðindi var høgt í metum hjá lágum sum høgum, soleiðis sum hann var allastaðni, hann siðani starvaðist.

Johan læs til málsligt studentsprógv, men mær er sagt, at tað málsliga kanska ikki hevði tann størsta áhugan, men harafturímóti søga, bókmentir og mentan í breiðari merking. Hann

Merkið í hálvári stong — fólk fylgja Johan til gravar

Kistan við Johan verður koyrd gjøgnum bygdina